

www.hibernaldechitara.ro

Atriumul central al
Bibliotecii Naționale a României
10 noiembrie - 22 decembrie 2012

Agapele muzicale sunt găzduite de Biblioteca Națională a României,
Atriumul central (sediul nou, bd. Unirii 22, București).

Cu participarea actriței Adina Cristescu și a poetului Liviu Uleia.

Intrarea la concerte este liberă.

Organizatori:

ASOCIAȚIA CULTURALĂ KITARODIA (www.kitarodia.ro)

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI (www.bibnat.ro)

Program cultural finanțat de
MINISTERUL CULTURII ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL
(www.cultura.ro)

Hibernal de chitară

agape muzicale la Biblioteca Națională

2012

Organizatori

 kitarodia

Cu sprijinul
SIVECO Romania

Parteneri

 kitarodia

GENIU. *s.m.* Nu cerceta, tinere Artist, ce este Geniul. Dacă îl ai, îl simți în tine. Dacă nu-l ai, n-ai să-l cunoști niciodată. Geniul muzicianului supune întregul Univers Artei sale. Pictează toate tablourile cu Sunete, face chiar tăcerea să vorbească; exprimă idei prin sentimente, sentimente prin accente și trezește pasiuni în inimi. Prin el, voluptatea capătă un nou farmec, iar durerea care geme ajunge să urle; arde fără încetare și nu se consumă niciodată. Vorbește cu căldură despre zăpadă și îngheț, iar când descrie ororile morții păstrează în suflet acel sentiment al vieții care nu-l părăsește niciodată și pe care îl comunică inimilor făcute pentru a-l simți. Din păcate, însă, geniul nu poate spune nimic celor care nu sunt atinși de germenul său, iar vraja sa nu este dibuită de cei care nu pot găsi un tâlc în ea. Vrei, așadar, să știi dacă te-a atins și pe tine vreo scânteie din acest foc mistuitor? Repede, du-te la Napoli și ascultă capodoperele lui Leo, Durante, Jommelli, Pergolesi. Dacă ochii tăi se umplu de lacrimi, dacă-ți simți inima înmuindu-se, dacă te trec fiori, dacă frământările te sufocă, ia-l pe Metastasio și lucrează; geniul său îl va înfierbânta și pe al tău și vei crea urmându-i exemplul - asta face geniul, iar alți ochi îți vor întoarce curând lacrimile pe care maestrul tăi te-au făcut să le verși. Dar dacă farmecele acestei mari arte nu te ating, dacă nu simți nici delir, nici încântare, dacă găsești că toată această vrajă nu este decât ceva frumos, mai îndrăznești să întrebi ce este Geniul? Om vulgar, nu profana acest nume sublim. Ce-ți trebuie să-l cunoști? N-ai ști să-l simți: fă muzică franceză.

Dicționar de muzică
Jean-Jacques Rousseau

PILAR DIAZ ROMERO
MAXIM BELCIUG

SÂMBĂTĂ, 10 NOV. 2012, ORA 19.00

Mediterraneo | seară de muzică albastră

În program lucrări de Gaspar Sanz, Johann Sebastian Bach, Domenico Cimarosa, Vincenzo Bellini, Gaetano Donizetti, anonimi sec. XVI - XVIII

Un dia de noviembre | seară de chitare solo

TUDOR NICULESCU-MIZIL

Johann Kaspar Mertz
Elegie

Radamés Gnatalli
Dansa Brasileira
Toccata em ritmo de samba no. 1
Toccata em ritmo de samba no. 2

Leo Brouwer
Sonata

CĂȚĂLIN ȘTEFĂNESCU-PĂTRAȘCU

John Dowland
Lacrimae Pavan

Heitor Villa-Lobos
Estudios 4, 6, 8, 11

Leo Brouwer
Un dia de noviembre

Mauro Giuliani
Grande Ouverture op. 61

Manuel de Falla
Homenaje,
pour "Le tombeau de Claude Debussy"

Isaac Albeniz
Asturias

Chinezii au un blestem ciudat: "Fii blestemat să te naști într-o epocă însemnată!" Noi ne-am născut într-o astfel de perioadă, plină de evenimente caleidoscopice, de aventuri și de conflicte. Conflictul nu este numai între virtuți și vicii, ca altădată, ci, mult mai tragic, între virtuțile înseși. Vechile virtuți au început să piardă teren, nu mai pot face față multă vreme cerințelor morale, religioase, intelectuale și sociale ale sufletului contemporan. Sufletul omului pare să fie mai mare și nu se mai potrivește cu vechile tipare. Un război civil, fără milă, a izbucnit, conștient sau inconștient, în însăși ființa epocii noastre, în ființa fiecărui om al timpului nostru, un război între miturile vechi, cândva atotputernice, care și-au pierdut azi puterea, dar încă luptă cu disperare pentru a da un ritm vieții noastre, și noile mituri care încearcă, stângaci, să ne stăpânească sufletele. Iată de ce fiecare om trăitor se simte chinuit de destinul dramatic al vremii sale.

Creatorul e chinuit mai mult ca toți. El are buze și degete atât de sensibile încât prin ele simte furnicăturile apropiatei furtuni ca și cum ar fi pișcate de o mie de ace; căci așa sunt buzele și degetele celui care creează! Când el vorbește cu atâta siguranță despre furtuna care vine asupra noastră, n-o spune din închipuire, ci din buzele și din vârful degetelor care au început să simtă cele dintâi scântei ale furtunii. Trebuie să ne împăcăm eroic cu ideea că pacea, bucuria, lipsa de griji, tot ce se cheamă fericire, aparțin unei alte epoci, trecute sau viitoare, dar nu vremii noastre. E multă vreme de când epoca noastră a intrat în constelația neliniștii.

Raport către El Greco
Nikos Kazantzakis
Trad. de Alexandra Medrea-Danciu
Editura Univers, 1986

Toți suntem cazuri excepționale. Fiecare dintre noi invocă ceva anume. Fiecare se vrea nevinovat, cu orice preț, chiar dacă pentru asta ar trebui să învinuiască întreg neamul omenesc și însuși Cerul. Nu-i veți face nimănui prea mare bucurie laudându-l pentru strădaniile depuse spre a deveni inteligent sau generos. Dimpotrivă, veți vedea cum îi crește inima de fericire dacă-i veți admira generozitatea înnăscută. Dacă-i veți spune unui criminal că greșeala pe care a făcut-o nu ține nici de firea și nici de caracterul său, ci de împrejurări nefericite, vă va fi peste măsură de recunoscător. În timpul pledoariei, chiar va alege acel moment ca să plângă. Totuși nu văd nici un merit în a fi cinstit sau inteligent din naștere. După cum ești tu sigurantă la fel de răspunzător, fie că ești criminal din fire, fie că devii criminal datorită împrejurărilor. Dar toți acești escroci vor iertarea, adică se vor iresponsabili, căutând fără rușine o justificare în natură sau o scuză în împrejurări, chiar dacă sunt contradictorii. Pentru ei, important este să fie nevinovați și ca virtuțile lor, cu care au fost dăruți din naștere, să nu poată fi puse la îndoială, iar greșelile lor, iscate dintr-o nenorocire trecătoare, să fie veșnic provizorii. V-am mai spus, totul e să scapi de judecată. Și cum e greu să scapi de ea și aproape cu neputință să-ți faci în același timp și admirată și iertată firea, toți caută să fie bogați. De ce? V-ați întrebat vreodată? Pentru putere, bineînțeles. Dar mai cu seamă pentru că bogăția te sustrage judecării imediate, te scoate din mulțimea din metrou pentru a te închide într-o caroserie nichelată, te izolează în parcuri uriașe, în vagoane de dormit, în cabine de lux. Bogăția, dragă prietene, nu înseamnă, e drept, achitarea, ci doar o amânare, care nu-i însă nici ea de lepădat...

Inventio

seară de muzici în doi

MAXIM BELCIUG TIBERIU GOGOANȚĂ

John Dowland
My Lord Willoughby's welcome home

Johann Sebastian Bach
Choral & Gigue (BWV 990)
Adagio (BWV 156)

Silvius Leopold Weiss
Prelude (Suita no. 16)

Antonio Vivaldi
Andante (RV 532)

Johann Sebastian Bach
Inventio BWV 772
Inventio BWV 774
Inventio BWV 775
Inventio BWV 778
Inventio BWV 779
Inventio BWV 784

SĂMBĂTĂ, 24 NOV. 2012, ORA 19.00

ANA CHIFU RADU VÂLCU

Jean-Baptiste Lully
Sarabande (Ballet des plaisirs)
Marche pour la cérémonie des turcs

Jacques Ibert
Entr'act

Heitor Villa-Lobos
Distribuição de flores

Manuel de Falla
Asturiana, Nana, Canción, Polo

Maximo Diego Pujol
Nubes de Bueno Aires
Candombe de los buenos tiempos

Amer Imamovic
Dinner with JD

Allan Thomas
Sivi Grivi

Fanfaronadă de liniște

Jorge Luis Borges

Scripturi de lumină se năpustesc asupra umbrei, mai uimitoare decât meteorii.

Mândrul oraș necunoscut se revarsă peste câmpie.

Sigur de viața și de moartea mea, mă uit la ambițioși și-aș vrea să-i înțeleg.

Ziua lor e lacomă ca un laț în aer.

Noaptea lor e răgazul mâniei în tăișul spadei, gata să se dezlănțuie.

Vorbesc despre omenie.

Omenia mea înseamnă să simt că suntem glasurile aceleiași sărăcii.

Vorbesc despre patrie.

Patria mea este un acord de chitară, câteva portrete și o spadă veche,

Rugăciunea curată a pâlcului de sălcii în asfințit.

Timpul mă trăiește pe mine.

Mai tăcut decât umbra mea, trec prin mulțimea lacomă.

Ambițioșii se cred indispensabili, unici, vrednici să stăpânească ziua de mâine.

Numele meu este cineva și nimeni.

Trec fără grabă, cum trece-un om ce vine de foarte departe

și nu mai trage nădejde să ajungă.

SÂMBĂȚĂ, 08 DEC. 2012, ORA 19.00

ALINA CIOLACU

Napoléon Coste
Marche funèbre & Rondeau (op. 43)

Giulio Regondi
Rêverie - Nocturne (op. 19)

Isaac Albéniz
Sevilla

Agustín Barrios Mangoré
Un sueño en la Floresta

Rêverie

seară de muzică de vis

OLIVIA IANCU

David Kellner
Phantasia D-dur

Heitor Villa-Lobos
Etudes 8 & 11

John Dowland
A Fancy

Agustín Barrios Mangoré
La Catedral

Leo Brouwer
Estudios 11, 16, 17, 18 & 20

Hibernal de chitară

Pulchrum est paucorum hominum.
E foarte trist! Înțelegem latina și probabil chiar și avantajul nostru. Frumosul are și spini: o știm. Atunci la ce-i bună frumusețea? De ce i se preferă mărețul, sublimul, colosalul, ceea ce zguduie masele? Și din nou: e mult mai ușor să fii gigantic decât frumos, știm și asta... Cunoaștem masele, cunoaștem teatrul. Elita publicului de acolo, adolescenții germanici, siegfriezii încornorați și ceilalți wagnerieni au nevoie de sublim, de profund, de strivitor. De toate acestea mai suntem încă capabili. Iar restul asistenței, cretinii, civilizații, blazații mărunți, etern-femininii, indivizii care au satisfacții digestive au de asemenea nevoie de sublim, de profund, de strivitor. Ei se ghidează toți după aceeași logică. "Cel care ne covârșește este puternic; cel care ne înalță este divin; cel care ne creează sugestii este profund." Hotârâți-vă, domnilor muzicieni, să-i covârșim, să-i înalțăm, să le creem sugestii. Încă mai suntem capabili de așa ceva. (...)

Înainte de toate însă *pasiunea* este cea care doboară. Dar să ne înțelegem asupra pasiunii! Putem să ne lipsim de toate virtuțile contrapunctului, n-avem nevoie să fi învățat nimic - pasiunea o cunoaștem dintotdeauna! Frumusețea este mai dificilă; să ne păzim de frumusețe!... Și mai ales de *melodie*! Să denigrăm, prieteni, să denigrăm, dacă ținem cât de puțin la ideal, să denigrăm melodia! Nimic nu-i mai periculos decât o melodie frumoasă! Nimic nu pervertește gustul mai sigur! Suntem pierduți, prietenii mei, dacă începem să iubim iarăși melodiile frumoase!...

Cazul Wagner
Friedrich Nietzsche
Trad. de Alexandru Leahu
Editura Muzicală, 1983

Știu că va veni o zi
când nu voi mai vedea acest pământ;
viața se va odihni dintru mine,
după ce va fi tras vâlul suprem pe ochii mei.

Atunci stelele vor veghea în noapte,
aurora va țâșni ca veghea și orele
se vor înălța încă, asemeni valurilor mării,
aducând bucurii și necazuri.

Când mă gândesc la sfârșitul clipelor mele,
zăgăzul timpului se sparge;
deodată mi se limpezește, în lumina morții,
lumea cu comorile ei moarte.
În ea, desfătarea-i cea mai săracă locuință,
plăcerea-i viața cea mai netrebnică.

Ducă-se dulcele ce le-am dorit
și bunătățile pe care le-am avut!

Și apropie-mi-se sufletul numai de
acele bunătăți pe care le-am nesocotit
și n-am vrut să le văd!

Ofranda lirică
Rabindranath Tagore
Trad. de George Remete, 1995

Alquimia

seară de muzică flamenco

PILAR DIAZ ROMERO TIBERIU GOGOANȚĂ

SÂMBĂTĂ, 15 DEC. 2012, ORA 19.00

guitarra flamenca

tradițional
Siguriya tradicional

Tiberiu Gogoanță
Herencia (Granaina)
Alma Pura (Taranta)
Dos luceros (Alegrías)
Entre compadres (Bulerías)

cante y guitarra

tradițional
Martinete
Bulerías de cante
Solea por bulerías
Alegrías
Bulerías de baile

Les corps absents | seară de muzici vechi și noi

OLIVIA IANCU CLAUDIU LOBONȚ

Valentinus Bakfark
Le corps absent
Or vien ça, vien, m'amye

Cătălin Ștefănescu-Pătrașcu
Rubato & Giocoso
(Sonata pentru două chitare)

Valentinus Bakfark
O combien est
Martin Menoit
Ung gay bergier

Anonim sec. XXI
Dans

MAXIM BELCIUG VLAICU GOLCEA DANIEL IVAȘCU

Mai mari confrăți, revizitați

Libertate

Dragoste de muzică

Hibernal de chitară

În mijlocul unei mulțimi care-mi murmură numele și-mi strigă "maestre", urmează să-mi inaugurez expoziția cu cele o sută de ilustrații la Divina Comedia, la Muzeul Galliera. Această admirație, urcând în efluvii magice până la mine, încornorând și reîncornorând arta abstractă care moare de necaz, îmi dă o senzație deosebit de agreabilă. Sunt întrebat pentru ce am înălțat infernul prin culori luminoase și răspund că romantismul e cel care a comis măgăria de a prezenta infernul negru ca o mină de cărbune din Gustave Doré, în care nu poți vedea nimic.

Numai neadevăruri. Infernul lui Dante e luminat de soarele și mierea Mediteranei și de aceea spaimile din ilustrațiile mele sunt analitice și supergelatinoase, cu o anume doză de vâscozitate angelică. (...) Am dorit ca ilustrațiile mele la Dante să semene cu urmele fine de apă dintr-o brânză divină. De unde și aspectul lor multicolor, de aripi de fluture.

Mistica seamănă cu brânză; Christ e și el de brânză! Nu spune oare Sfântul Augustin că Isus e numit în Biblie *montus coagulatus*, *montus fermentatus*, ceea ce desigur trebuie înțeles ca munte de brânză? N-o spune Dali, ci Sfântul Augustin, Dali doar o repetă.

Încă de la începuturile divine ale nemuritoarei Elade, grecii au făcut din spaima de spațiu și de timp, din zeei psihologici și din sublimele neliniști tragice ale sufletului omenesc un întreg antropomorfism mitologic.

În linia tradiției lor, Dali nu e mulțumit decât atunci când, din spaima de spațiu, de timp și din trăirile cuantificate ale sufletului, reușește să realizeze o brânză! O brânză mistică, divină!

Jurnalul unui geniu
Salvador Dali
Trad. de Tania Radu
Editura Humanitas, 2001